

Arrest

nr. 188 019 van 6 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en van Darod origine te zijn. U bent geboren in Hagar in de provincie Lower Juba op 4 januari 1994. Op jonge leeftijd verhuisden jullie naar Garowe, de hoofdstad van zowel de provincie Nugal als Puntland. Uw ouders zijn gescheiden en uw vader is nu politieagent in Mogadishu. Uw moeder was handelaar in khat in Garowe.

In mei 2013 werd uw moeder vermoord door een man genaamd A.H.. Na de dood van uw moeder raakte u verwickeld in een familiaal conflict omtrent de erfenis. Uw stiefvader, bekend als S., probeerde de erfenis naar zich toe te trekken door onder andere de eigendomspapieren te vernietigen. Uw stiefvader zou ook een plan opgesteld hebben om u uit het land te krijgen of u te doden. Door dit conflict met uw stiefvader werd u één maand in de gevangenis geplaatst om ervoor te zorgen dat u zou

kalmeren. Tijdens deze gevangenschap werd uw hoofd onder water gehouden, waardoor u een probleem kreeg aan de oren. U kreeg er ook een gebroken rib. Uw stiefvader overtuigde uw broer M., die psychische problemen had, om de moordenaar van uw moeder, A.H., te doden. Uw broer doodde A.H. en zijn neef B.. Familieleden van B. wilden nadien bloedwraak nemen door u te doden. Ze kwamen gewapend zoeken naar u thuis om u te zoeken. Uw familie zei dat u het land moest verlaten. U en uw familie menen dat dit alles een plan was van uw stiefvader S. om u uit het land te krijgen of te doden, met als doel de erfenis van uw moeder te kunnen bemachtigen.

U heeft Somalië verlaten in december 2013. Op 25 juni 2014 kwam u aan in Zwitserland, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde. Uw asielaanvraag werd geweigerd in Zwitserland. Op 4 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 5 augustus 2015 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u op 29 april 2016 een kopie voor van de overlijdensakte van uw moeder en een kopie van een artikel in verband met de moord op uw moeder. U legde die dag ook volgende originele documenten voor: een attest van een cursus maatschappelijke oriëntatie in België, een deelcertificaat van een taal cursus Nederlands en een bewijs van het volgen van een inburgeringsprogramma, een medisch attest van dokter Filip Blanckaert dd. 11 januari 2016, een medisch attest van dokter Filip Blanckaert dd. 27 april 2016, een medisch attest van dokter Merlin Alex dd. 24 augustus 2015, een medisch attest van dokter Annelies Lambrecht dd. 24 augustus 2015, een medisch attest van dokter Annelies Lambrecht dd. 12 april 2016, een medisch attest van dokter Annelies Lambrecht dd. 20 april 2016 en laboresultaten van dokter Lambrecht Annelies dd. 12 augustus 2015.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de opeenvolgende verklaringen die u aflegt tijdens uw asielaanvragen in Zwitserland en België tegenstrijdig zijn. Dit doet op fundamentele wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Zo verklaart u tijdens uw eerste interview in Zwitserland dat u het land hebt verlaten na de moord op uw moeder. U legt uit dat uw economische en familiale toekomst hierdoor veranderde en dat u daardoor besliste om het land te verlaten om aan uw toekomst te denken. U werd op dat moment gevraagd of u alles had verteld dat u had doen beslissen om uw land van herkomst te verlaten, waarop u bevestigt dat u dat gedaan had. U werd daarna gevraagd te verduidelijken wat u bedoelt met het feit dat uw economische en familiale situatie veranderde na de dood van uw moeder. Hierop antwoordde u dat u wou zeggen dat uw moeder degene was die voor u zorgde en dat u na haar dood moeite had om te overleven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede interview in Zwitserland verklaart u opeens dat u na de dood van uw moeder geld ging gaan verzamelen van mensen die bij uw moeder nog schulden hadden. U verklaart hierdoor een telefonische bedreiging gekregen te hebben en dat onbekende mannen naar u kwamen zoeken bij u thuis. U werd dan ook door de Zwitserse ambtenaar gevraagd waarom u hierover niets had vermeld tijdens het eerste interview. Hierop antwoordt u dat u verklaarde na de dood van uw moeder geen bestaansmiddelen meer te hebben en dat u daarna wou vertellen over deze problemen maar dat de ambtenaar zei dat u moest stoppen. Dit antwoord is niet aannemelijk aangezien u tijdens het eerste gehoor in Zwitserland uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of u alles had verteld dat u had doen beslissen om uw land van herkomst te verlaten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bij uw asielaanvraag in België verklaart u dan opeens dat u na de dood van uw moeder verwikkeld geraakte in een ernstig familiaal conflict met uw stiefvader S. in verband met de erfenis van uw moeder. U verklaart ook dat de familie van B., een man die vermoord was door uw broer M., u wou doden als bloedwraak en dat u hiervoor het land ontvluchtte (CGVS gehoorverslag, p.25-29). Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen in Zwitserland en België doen echter op fundamentele wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient er op gewezen te worden dat u op het CGVS geen geloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot het familiaal conflict over de erfenis van uw moeder. U beweert een ernstig conflict te hebben gehad met uw stiefvader en stelt dat uw stiefvader een plan had bedacht om de erfenis van uw moeder te bemachtigen door u te doden of het land uit te jagen (CGVS, p.25-28). Nochtans verklaart u dat het uw stiefvader en oom waren die u het geld voor uw reis naar Europa stuurden toen u geld nodig had onderweg. Het is erg onwaarschijnlijk dat zij dit voor u zouden doen aangezien u beweert dat u ruzie had met deze personen en dat zij ervoor gezorgd hadden dat u in de gevangenis was beland.

U werd hier dan ook met geconfronteerd, waarna u opeens uw verklaring aanpast en verklaart dat zij alleen een stuk grond hebben verkocht en dat het geld u werd gezonden via uw tante langs moeders zijde (CGVS, p.23-24). Het is erg onwaarschijnlijk dat uw stiefvader en oom u geld zouden bezorgen

tijdens uw reis naar Europa en uw verklaringen hieromtrent ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van het conflict dat u zou gehad hebben met uw stiefvader S. in verband met de erfenis van uw moeder.

Het valt trouwens te betwijfelen of uw stiefvader wel nog leefde tijdens de periode waarin u verklaart problemen met hem gekend te hebben. U verklaarde bij de DVZ dat de volledige naam van uw stiefvader S.B.A. is (S. is een bijnaam) (DVZ Vragenlijst, vraag 5). Volgens de verklaringen die uw zus B.M.M. (O.V. 8.103.992) hier bij haar asielaanvraag aflegde zou hij echter al twee jaar voor de dood van uw moeder gestorven zijn (zie gehoorverslag zus dd. 19 februari 2016, p. 10).

Ook aan uw verklaringen omtrent de bloedwraak die u vreest kan geen enkel geloof worden gehecht. Zo verklaarde u in Zwitserland dat u twee broers hebt, genaamd A.-W. en Sa., ook geschreven als C. en Sac. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U maakte er geen enkele melding van een broer genaamd M.. Ook uw zus B.M.M. vermeldde niets over een broer M., ondanks dat zij de namen van haar broers en zussen gaf op zowel de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als het Commissariaat-generaal. Aangezien het niet geloofwaardig is dat u een broer M. hebt, kan ook geen geloof worden gehecht aan de bloedwraak die u vreest bij terugkeer, ten gevolge van de moord die uw broer M. zou gepleegd hebben.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De medische attesten bevestigen dat u problemen gehad hebt met uw oren en bij de dokter verklaarde ook andere letsels te hebben op het lichaam, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze letsels heeft opgelopen. De attesten in verband met uw inburgering, maatschappelijke oriëntatie en taal cursus Nederlands zijn niet relevant voor uw asielaanvraag. Voor een machtiging tot verblijf op basis van uw goede integratie in België dient u immers de geëigende procedures aan te wenden. De overlijdensakte van uw moeder en het artikel in verband met de dood van uw moeder bevatten informatie die in deze beslissing niet betwist wordt.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de stad Garowe, wat tevens de hoofdstad is van Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Puntland (zie EASO "Country of Origin Information Report: Somalia – Security situation" van februari 2016; COI Focus "Somalië: Veiligheidsincidenten in Puntland in 2016" dd. 1 juni 2016) blijkt dat Puntland relatief rustig en stabiel blijft, ondanks de toenemende dreiging van Al-Shabaab. De ordestrijdkrachten van Puntland voeren veiligheidsoperaties uit in Puntland om aanvallen van Al-Shabaab te voorkomen. Dit resulteerde in de arrestatie van talrijke Al-Shabaabverdachten. Er vonden ook militaire offensieven plaats tegen Al-Shabaab in het Galgala-gebergte. Al-Shabaab voerde op zijn beurt verschillende terroristische aanslagen en gerichte moorden uit in Puntland, voornamelijk op personen of instellingen die de internationale gemeenschap, waaronder de VN, en de Puntlandse overheden vertegenwoordigen, én op personen die in die zin worden gepercipieerd. Zo doen er zich enkele aanslagen voor in het Galgala-gebergte, waarbij soldaten de doelwitten vormen. Midden maart 2016 zijn groepen Al-Shabaabstrijders Puntland binnengetrokken, maar de Puntlandse strijdkrachten zijn er in geslaagd om de strijders te verdrijven, te doden of te arresteren. Een deel van de strijders is naar Galmudug gevlucht. Naast de doelgerichte moorden door Al-Shabaab zijn er berichten over enkele moorden door onbekende daders. Voorts vindt er soms geweld tussen clanmilities plaats. Hierbij kunnen er af en toe dodelijke slachtoffers vallen. Vaak zijn de slachtoffers militieleden, soms wordt de hoedanigheid van de slachtoffers niet vermeld en soms vermeldt men expliciet dat het om burgers gaat. Verder zijn er in de verslagperiode ook enkele gewelddadige confrontaties geweest tussen strijdkrachten van Puntland en deze van Galmudug. Bij één confrontatie zijn elf soldaten omgekomen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Puntland actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 december 2016 een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker merkt op dat hij tijdens zijn asielprocedure in Zwitserland *"op geen enkel ogenblik recht had op bijstand van een advocaat, dit tegen de regels van het UNHCR"*, dat hij niet wist *"wat er exact van haar verwacht werd tijdens het eerste gehoor in Zwitserland, waar haar asielaanvraag geregistreerd werd"* en dat hem aldus *"niet verweten kan worden dat zij tijdens de registratie in Zwitserland niet al haar asielmotieven kon/mocht uiteenzetten"*.

Hij stelt *"dat het niet klopt dat hun stiefvader 2 jaar voor het overlijden van hun moeder stierf"*, zoals zijn zus verklaard zou hebben, en meent dat hij *"niet verantwoordelijk gehouden (kan) worden voor de (leugenachtige) verklaringen van haar zus"*.

Dat hij tijdens zijn gehoor in Zwitserland niet over zijn broer M. heeft verteld, wijt hij aan het feit *"dat landgenoten haar adviseerden hierover niet te vertellen, gezien het om een 'tribe probleem' ging en zij hiervoor geen bescherming zou krijgen"*. Hij stelt dat hij nu beseft *"dat zij niet had moeten luisteren naar adviezen van buitenaf, maar zonder enige juridische bijstand van een raadsman in Zwitserland, had zij geen andere keus dan te vertrouwen op haar landgenoten"*.

Aangaande de veiligheidssituatie in Puntland wijst verzoeker erop dat de informatie in het administratief dossier waarschuwt voor *"voor toenemend terroristisch geweld"* en stelt *"dat de veiligheidssituatie in Puntland gaandeweg verslechterd en dat het aantal geweldsincidenten in Puntland toegenomen is"*. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal de veiligheidssituatie aldaar ook moet opvolgen na juni 2016.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *"ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen"*.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker *"een verklaring van de rechtbank die bevestigt dat cliënt het land heeft verlaten omwille uit angst op eerwraak"*, met vertaling.

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Somalië omwille van een familiaal conflict over de erfenis van zijn moeder en uit vrees voor bloedwraak. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

2.5. Vooreerst gaf verzoeker tijdens zijn asielprocedure in Zwitserland een geheel ander asielrelaas. Zo stelde verzoeker in Zwitserland dat hij Somalië verliet omwille van de moeilijke economische en familiale situatie na de moord op zijn moeder, dat hij na haar moord geld ging innen bij schuldenaars van haar moeder en dat hij hierdoor problemen kende met onbekende mannen. Over problemen met zijn stiefvader of vrees voor bloedwraak repte verzoeker met geen woord. In Zwitserland gaf hij tevens aan dat hij twee broers had en vermeldde hij zijn broer Mo., die de moord pleegde die de aanleiding van de beweerde bloedwraak was, niet.

2.6. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom internationale bescherming vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). Het is overigens niet verboden dat, in het kader van een tweede asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van een eerdere asielaanvraag bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken, waaruit het bedrieglijk karakter van de vluchtelingenverklaring kan worden afgeleid (RvS, nr. 129.650 van 24 maart 2004).

2.7. In zijn verzoekschrift wijt verzoeker zijn andersluidende verklaringen in Zwitserland aan het feit dat hij *“geen recht had op bijstand van een advocaat, dit tegen de regels van het UNHCR”* en dat hij het advies van landgenoten volgde. De Raad merkt echter op dat uit het Zwitsers asieldossier, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat verzoeker tijdens zijn eerste interview op 7 juli 2014 wel degelijk kon worden bijgestaan door een advocaat, aangezien diens taak tijdens het interview werd uitgelegd (*“(Indien er een advocaat aanwezig is tijdens het gehoor van de generaliteiten): u wordt bijgestaan door uw advocaat. Deze kan vragen stellen maar mag niet in uw plaats op de vragen beantwoorden.”*) en aan verzoeker ook werd gevraagd of hij in Zwitserland een advocaat had geraadpleegd, waarop hij ontkennend antwoordde. Uit de weergave van het gehoor op 27 augustus 2014 blijkt evenmin dat de bijstand door een raadsman niet toegelaten was. De Raad benadrukt dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt wat de organisatie van zijn verdediging betreft en dat het zijn taak is om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman van zijn keuze en aldus tijdig beroep te doen op een advocaat.

Verder wijst de Raad er nog op dat uit het Zwitsers asieldossier blijkt dat verzoekers gehoorverslag van 27 augustus 2014 werd vertaald, aan hem werd voorgelezen en dat hij ondertekende en zodoende bevestigde dat het verslag overeenstemde met zijn verklaringen en volledig was. Er kan dan ook geenszins worden volgehouden dat verzoeker niet wist *“wat er exact van haar verwacht werd tijdens het*

eerste gehoor in Zwitserland, waar haar asielaanvraag geregistreerd werd", zoals wordt gesteld in het verzoekschrift.

2.8. De Raad ziet hoe dan ook niet in waarom verzoeker zich in Zwitserland genoodzaakt voelde om andere of zelfs leugenachtige verklaringen af te leggen, louter omdat er geen advocaat aanwezig was tijdens zijn gehoren in Zwitserland, indien hij werkelijk van oordeel was/is dat hij omwille van zijn ware relaas internationale bescherming behoeft. De stelling in het verzoekschrift dat hij *"zonder enige juridische bijstand van een raadsman in Zwitserland, geen andere keus (had) dan te vertrouwen op haar landgenoten"*, en daarom ook zijn broer Mo. niet vermeldde, strookt bovendien niet met verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal waar hij aangaf dat zijn vader hem aanraadde asiel aan te vragen als iemand die uit Zuid- en Centraal-Somalië, maar dat verzoeker deze raad niet opvolgde (gehoor, p. 18). Op het Commissariaat-generaal gevraagd naar zijn gehoren in Zwitserland maakte verzoeker ten slotte ook geen enkele melding van (problemen door) het gebrek aan bijstand door een advocaat of het opvolgen van advies van landgenoten (gehoor, p. 8-9).

2.9. Verder stoken verzoekers huidige beweringen, dat hij een ernstig familiaal conflict had met zijn stiefvader over de erfenis van zijn moeder, niet met zijn andere verklaringen dat diezelfde stiefvader (en een oom/tante) hem geld opstuurde tijdens zijn vlucht naar Europa door een stuk grond te verkopen (gehoor, p. 23-24). Voorts blijkt niet dat verzoeker naast deze late ingeroepen erfeniskwestie, ooit problemen had met zijn stiefvader.

2.10. Ook de verklaringen van verzoekers zus doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Zij verklaarde tijdens haar asielprocedure immers dat hun stiefvader al twee jaar voor de dood van hun moeder gestorven is (zie gehoorverslag zus dd. 19 februari 2016, p. 10) en zij noemde geen Mo. toen zij haar twee broers opsomde op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker *"niet verantwoordelijk gehouden (kan) worden voor de (leugenachtige) verklaringen van haar zus"*, ziet de Raad niet in waarom (en maakt verzoeker niet aannemelijk dat) zijn zus zou liegen over haar familiesamenstelling waaronder de dood van haar stiefvader en over het bestaan van haar broer, terwijl deze elementen geen enkele invloed hadden op haar asielrelaas dat verband houdt met beweerde problemen van haar man. Integendeel het zijn verzoekers voortdurend wijzigende, aangepaste en aangedikte verklaringen die de waarachtigheid ervan ondergraven alsook verzoekers geloofwaardigheid fundamenteel ondermijnen.

2.11. De ter terechtzitting neergelegde *"verklaring van de rechtbank die bevestigt dat cliënt het land heeft verlaten omwille uit angst op eerwraak"*, betreft slechts een faxkopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat dit door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Nog daargelaten dat zoals hoger gesteld het bestaan van een broer Mo. niet is aangetoond en het stuk dus slaat op een fictieve moordenaar, kan verzoeker ter terechtzitting niet toelichten hoe hij zou kunnen vervolgd worden zonder dat de clan optreedt. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierover niets vermeld heeft terwijl de clan essentieel is in de Somalische maatschappij. Evenmin kan verzoeker ter terechtzitting toelichten hoe zijn moeder landeigendom bezit die niet tot de grotere familie/clan behoort. Ter terechtzitting laat verzoeker na zijn steeds wisselende verklaringen concreet te maken. Voorts kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker wel in staat is om documenten uit Puntland te laten overmaken maar nog steeds in gebreke blijft zijn eigen identiteit naar behoren aan te tonen.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere

elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Puntland, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van *“EASO: Country of Origin Information Report: Somalia Security situation”* van februari 2016 en *“COI Focus: Somalië: Veiligheidsincidenten in Puntland in 2016”* van 1 juni 2016 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Puntland relatief rustig en stabiel blijft, ondanks de toenemende dreiging van Al Shabaab. De ordestrejdkrachten van Puntland voeren veiligheidsoperaties uit in Puntland om aanvallen van Al Shabaab te voorkomen. Dit resulteerde in de arrestatie van talrijke Al Shabaabverdachten. Er vonden ook militaire offensieven plaats tegen Al Shabaab in het Galgala-gebergte. Al Shabaab voerde op zijn beurt verschillende terroristische aanslagen en gerichte moorden uit in Puntland, voornamelijk op personen of instellingen die de internationale gemeenschap, waaronder de VN, en de Puntlandse overheden vertegenwoordigen, én op personen die in die zin worden gepercipieerd. Zo doen er zich enkele aanslagen voor in het Galgala-gebergte, waarbij soldaten de doelwitten vormen. Midden maart 2016 zijn groepen Al Shabaabstrijders Puntland binnengetrokken, maar de Puntlandse strijdkrachten zijn er in geslaagd om de strijders te verdrijven, te doden of te arresteren. Een deel van de strijders is naar Galmudug gevlucht. Naast de doelgerichte moorden door Al Shabaab zijn er berichten over enkele moorden door onbekende daders. Voorts vindt er soms geweld tussen clanmilities plaats. Hierbij kunnen er af en toe dodelijke slachtoffers vallen. Vaak zijn de slachtoffers militieleden, soms wordt de hoedanigheid van de slachtoffers niet vermeld en soms vermeldt men expliciet dat het om burgers gaat. Verder zijn er in de verslagperiode ook enkele gewelddadige confrontaties geweest tussen strijdkrachten van Puntland en deze van Galmudug. Bij één confrontatie zijn elf soldaten omgekomen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de informatie in het administratief dossier waarschuwt voor *“voor toenemend terroristisch geweld”* en stelt *“dat de veiligheidssituatie in Puntland gaandeweg verslechterd en dat het aantal geweldsincidenten in Puntland toegenomen is”*, merkt de Raad op dat hieruit niet blijkt dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangeklaagd dat de commissaris-generaal de veiligheidssituatie aldaar ook moet opvolgen na juni 2016, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige recentere andersluidende informatie voor te leggen en evenmin kan toelichten dat er redenen zijn om aan te nemen dat de situatie gewijzigd is. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is of niet langer zou gelden.

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK